

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av 14 och 46 §§ lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet ändras. Enligt förslaget de kreditinstitut som avses i lagen om finansieringsverksamhet, som träder i kraft vid ingången av 1992, utan skattepåföljder skulle få överföra 90 % av sina kreditförlustreserveringar i bokslutet för 1991 till reservfonden. Överföringen till reservfonden begränsar emellertid i beskattningen det högsta beloppet av avdragbara kreditförlustreserveringar på samma sätt som en gjord kreditförlustreservering. På kreditinstituten skall tillämpas den kreditförlustreservering som gäller penninginrättningar.

Därtill föreslås att till lagen fogas ett stadgande som gäller fastställandet av anskaffningsutgiften för de värdeandelar som hör till värdeandelssystemet.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft vid ingången av 1992. Lagen skall första gången tillämpas vid beskattningen för nämnda år. Det belopp av kreditförlustreserveringarna som överförs till reservfonden skall inte anses vara beskattningsbar inkomst vid beskattningen för 1991.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläget och de föreslagna ändringarna

1.1. Beloppet av kreditinstitutens kreditförlustreservering

I regeringens proposition med förslag till lag om finansieringsverksamhet samt vissa lagar som har samband med den (RP nr 69/91 rd.) föreslås att det stiftas en lag om finansieringsverksamhet som reglerar yrkesmässig finansieringsverksamhet. Lagen skall gälla för egen räkning yrkesmässigt erbjudande av finansiering, för tillgångar som ett kreditinstitut anskaffat hos allmänheten och som skall återbetalas. I praktiken gäller den nya lagen förutom hypoteksbanker, kreditaktiebolag och hypoteksföreningar, vilkas verksamhet för närvarande omfattas av regleringen, dessutom finansie-

ringsbolag, om de bedriver sådan finansieringsverksamhet som anges i lagen. Depositionsbankerna regleras fortfarande genom särskild lagstiftning.

Finansieringsverksamhet får enligt förslaget bedrivas endast med stöd av koncession. Finansministeriet beviljar koncession och fastställer bolagsordningen eller stadgarna för de kreditinstitut som faller inom lagens tillämpningsområde. Kreditinstitutens verksamhet skall övervakas av bankinspektionen. De krav som ställs på kreditinstituten angående grundkapitalet och soliditeten motsvarar i huvudsak de krav som ställs på depositionsbanker.

Av de kreditinstitut som faller inom finansieringsverksamhetslagens tillämpningsområde har hypoteksbanker, kreditaktiebolag och hypoteksföreningar kunnat göra kreditförlustreserveringar i enlighet med stadgandet om pen-

ninginrättningar i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/68), då återigen finansieringsbolagen enligt rättspraxis endast har kunnat göra en s.k. allmän kreditförlustreservering, vars högsta belopp under skatteåret 1991 är 2 % av summan av fordringarna i bokslutet.

Då den nya regleringen av finansieringsverksamheten träder i kraft avser begreppet penninginrättning, vilket använts i skattelagstiftningen förutom depositionsbanker även kreditinstitut. I propositionen föreslås att stadgandet om kreditförlustreserveringar preciseras sålunda att termerna depositionsbank och kreditinstitut skall användas i stället för penninginrättning. Således skall för närvarande den kreditförlustreservering som gäller penninginrättningar tillämpas på alla kreditinstitut.

1.2. Överföring av kreditförlustreserveringar till reservfonden

Enligt 46 § lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (1281/90) får depositionsbankerna i sitt bokslut för 1990 utan skattepåföljder överföra 90 % av sina kreditförlustreserveringar till reservfonden. Överföringen ansågs vara nödvändig för att depositionsbankernas soliditet skulle stärkas i samband med att till affärsbankslagen (1269/90), till sparbankslagen (1270/90) och andelsbankslagen (1271/90) fogades stadganden om en reform av uträkningen av depositionsbankernas soliditet så att denna skulle motsvara de internationella soliditetssystemen. Beaktandet av kreditförlustreserveringarna då soliditeten fastställdes var i någon mån oklart, då reservfonden återigen alltid räknas som en depositionsbanks primära egna kapital då soliditeten fastställs. Depositionsbankerna har överfört kreditförlustreserveringar till reservfonden till ett värde av ca 8,5 mrd. mk.

I regeringens proposition med förslag till lag om finansieringsverksamhet samt vissa lagar som har samband med den föreslås att även ett kreditinstitut av de kreditförlustreserveringar som ingår i bokslutet för den räkenskapsperiod som upphör omedelbart innan nämnda lag träder i kraft till reservfonden får överföra högst 90 % av det sammanlagda beloppet av kreditförlustreserveringen för räkenskapsperioden och tidigare gjorda kreditförlustreserveringar.

I denna proposition föreslås att de kreditin-

stitut som avses i lagen om finansieringsverksamhet på motsvarande sätt som depositionsbankerna utan omedelbara skattepåföljder kunde få överföra högst 90 % till reservfonden av kreditförlustreserveringarna i det bokslut som uppgjorts innan lagen om finansieringsverksamhet träder i kraft. Lagen om finansieringsverksamhet avses träda i kraft vid ingången av 1992, och därför skall överföringen göras under skatteåret 1991.

Eftersom avsikten emellertid inte ur skatte- tagarens synvinkel är en slutgiltig förlust av den skatteskuld som ingår i kreditförlustreserveringarna, föreslås att den kreditförlustreservering som överförts till reservfonden blir beaktad i beskattningen vid uträkningen av det högsta beloppet av de avdragbara kreditförlustreserveringarna på samma sätt som de poster som fortsättningsvis är kreditförlustreserveringar. I beskattningen behandlas således kreditförlustreserveringar som överförts till reservfonden i detta avseende på samma sätt som poster som fortsättningsvis är kreditförlustreserveringar. Den del av kreditförlustreserveringarna som har överförts till reservfonden räknas emellertid inte såsom skattepliktig inkomst ens i det fall att det högsta beloppet av kreditförlustreserveringarna överskrids. Förslaget motsvarar den begränsning som gäller det högsta beloppet av depositionsbankernas kreditförlustreserveringar.

Depositionsbankerna och kreditinstituten hör i allmänhet till någon koncern. Inom en koncern kan det finnas behov av en omorganisering av företagsstrukturen, varvid olika funktioner kan flyttas från ett koncernföretag till ett annat. Även i beskattningen har ändringen av företagsstrukturen underlättats bl.a. med hjälp av specialreglering som rör ett företags uppdelning. Då koncernstrukturer ändras är det möjligt att även den fordringsstock som ligger som grund för kreditförlustreserveringen överförs till ett annat företag inom samma koncern. Härvid blir den begränsning ogenomförd som centralt hör ihop med överföringen av kreditförlustreserveringar till reservfonden och enligt vilken den överförda summan allttjämt beaktas såsom något som begränsar det högsta beloppet av kreditförlustreserveringarna. Med anledning av detta föreslås att då den fordringsstock som ligger som grund för kreditförlustreserveringen, eller största delen av fordringsstocken, överförs till ett annat företag inom samma koncern beaktas

reservfondöverföringen i detta företag vid uträkningen av det högsta beloppet av kreditförlustreserveringen på samma sätt som den hade beaktats i det företag som har överlåtit sina fordringar.

Då samfund fusioneras tillämpas i beskattningen den s.k. kontinuitetsprincipen, enligt vilken ett överlåtande samfund inte anses bli upplöst och de avdragbara utgifterna för det överlåtande samfundet avdras från det övertagande samfundets inkomster på samma sätt som de skulle ha dragits av från inkomsterna för det överlåtande samfundet. Av kontinuitetsprincipen följer att då fordringarna och kreditförlustreserveringarna för den överlåtande depositionsbanken eller det överlåtande kreditinstitutet överförs till det övertagande samfundet, skall även den begränsning som gäller det högsta beloppet för kreditförlustreserveringar för den överlåtande banken eller kreditinstitutet beaktas den övertagande bankens eller kreditinstitutets beskattning på samma sätt som den beaktades i den överlåtande banken eller kreditinstitutet. För tydlighetens skull föreslås dock att ett stadgande därom uttryckligen fogas till lagen.

1.3. Fastställande av anskaffningsutgiften för värdeandelarna

Lagstiftningen beträffande värdeandelssystemet trädde i kraft den 1 augusti 1991. I värdeandelssystemet avstår man från värdepapper i form av aktier, masskuldebrevsandelar och andra motsvarande andels- och fordringsrätter (värdeandelar) som hör till systemet. I stället ersätts de med anteckningar på värdeandelskonton som förs i värdeandelsregistret. Ändringar i ägoförhållandena beträffande aktier och därmed jämförbara värdepapper antecknas i aktieböcker i det andelslag som sköter aktiecentralregistret. Värdeandelssystemet grundar sig på konotoneringar och på utredningar av transaktionerna med hjälp av data-system.

I lagen om värdeandelssystemet (826/91) stadgas att vad som gäller om värdepapper på motsvarande sätt i tillämpliga delar skall gälla värdeandelar. Sålunda är det inte lagtekniskt nödvändigt att ändra de skattestadganden som gäller värdepapper då värdeandelslagstiftningen träder i kraft, om stadgandena om värdepapper kan tillämpas även i beskattningen

gällande värdeandelar. I värdeandelssystemet är det dock i praktiken omöjligt att särskilt utreda de verkliga anskaffningsutgifterna för värdeandelar som är till salu, eftersom det vid försäljningen av värdeandelar endast säljs ett visst antal av ett bestämt slag av värdeandelar. Värdeandelarna numreras inte. Med anledning av detta föreslås i propositionen att värdeandelarna skall anses vara överlåtna i den ordning som de har anskaffats. Förslaget stämmer överens med regeringens proposition om ändring av lagen om skatt på inkomst och förmögenhet (RP nr 62/1991 rd.).

Den reglering som gäller beskattningen av försäljningsvinst granskas närmare vid finansministeriet inom det pågående utvecklingsprojektet gällande kapitalinkomster och företagsbeskattning. I detta sammanhang utreds behovet av andra ändringar i de skattestadganden som gäller fastställandet av anskaffningsutgiften för värdepapper och värdeandelar.

2. Propositionens ekonomiska verkningar

Tillämpningen av en kreditförlustreservering som gäller penninginrättningar på kreditinstitut, främst på finansieringsbolag, som hittills tillämpat en lägre reservering, minskar i någon mån skatteintäkterna. Finansieringsbolagens fordringsstock var vid utgången av 1990 uppskattningsvis 34 mrd. mk. En ökning av kreditförlustreserveringen med 0,6 %/år innebär sålunda då fordringsstocken bibehålls oförändrad en årlig ökning av reserveringen med ca 200 milj. mk tills reserveringens kumulativa högsta belopp har uppnåtts. Hur ändringen slutligen inverkar på skatteintäkterna beror förutom på fordringsstockens utveckling därtill även på användningsgraden för reserveringen.

Enligt bokslutsuppgifter för 1990 är den sammanlagda kreditförlustreserveringskvoten för de kreditinstitut som kommer att omfattas av lagen om finansieringsverksamhet ca 2,6 mrd. mk. Det högsta beloppet som överförs till reservfonden är sålunda på grundval av bokslutsuppgifter för 1990 ca 2,3 mrd. mk och den kalkylerade skatteskulden som ingår i denna post är drygt 900 milj. mk räknat enligt en samfundsskattesats på 40 %. Enligt förslaget begränsar emellertid det belopp som överförs till reservfonden det högsta beloppet av kredit-

förlustreserveringarna på samma sätt som en gjord kreditförlustreservering, och sålunda har ändringen inte någon omedelbar inverkan på beskattningen. Eftersom det belopp som motsvarar de kreditförlustreserveringar som har överförts till reservfonden efter överföringen emellertid inte kan räknas som skattepliktig

inkomst kan följderna av överföringen i vissa fall vara en förlorad skatteintäkt. Man har försökt begränsa denna påföljd med hjälp av den begränsning som föreslås gälla koncernvis.

Förslaget gällande överlåtelseordningen för värdeandelar inverkar inte på skatteintäkten.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslaget

14 §. Det föreslås att paragrafen kompletteras med ett nytt stadgande som gäller överlåtelsen av värdeandelar. Anskaffningsutgiften för sålda värdeandelar fastställs utgående från att värdeandelar av samma slag har överlåtits i den ordning som de har anskaffats. Anskaffningsutgiften för de värdeandelar som finns kvar vid utgången av skatteåret fastställs sålunda på grundval av anskaffningsutgifterna för de värdeandelar som anskaffats senast (fifo-principen). Detta gäller för alla värdeandelar som hör till näringsverksamheten oberoende av till vilket slag av förmögenhet hänförs sig.

46 §. Det föreslås att paragrafen preciseras sålunda att den kreditförlustreservering som gäller penninginrättningar gäller alla inrättningar som bedriver finansieringsverksamhet och omfattas av den offentliga regleringen. Termen penninginrättning som använts i paragrafen ersätts med orden depositionsbank och kreditinstitut, vilka motsvarar den nya lagstiftningen.

Det föreslås även att till paragrafen fogas ett stadgande, enligt vilket beloppet av de kreditförlustreserveringar som anges i lagen om finansieringsverksamhet och som skattefritt överförts till kreditinstitutens reservfond under de följande åren begränsas det högsta beloppet av de kreditförlustreserveringar som är avdragbara i beskattningen på samma sätt som en gjord kreditförlustreservering.

För att den begränsning som gäller det högsta beloppet av kreditförlustreserveringarna inte skall förlora sin betydelse vid överlåtelsen av den fordringsstock som ligger till grund för reserveringen eller en del därav till ett annat

företag inom samma koncern, föreslås att till paragrafen fogas ett specialstadgande som gäller uppdelningen av företag och även andra överföringar av fordringsstocken. Depositionsbankernas och kreditinstitutens koncernbegrepp har definierats i berörda lagar. Stadgandet gäller situationer då en depositionsbank eller ett kreditinstitut som har överfört sina kreditförlustreserveringar till reservfonden senare överför en så stor del av de fordringar som ligger till grund för kreditförlustreserveringen till en annan depositionsbank eller ett annat kreditinstitut inom samma koncern att beloppet av de överförda fordringarna överstiger samma belopp av de fordringar som finns vid utgången av skatteåret. Den begränsning som beror på överföringen av kreditförlustreserveringarna till reservfonden fördelas härvid mellan den depositionsbank eller det kreditinstitut som överfört fordringarna och den depositionsbank eller det kreditinstitut som mottagit den i förhållande till de fordringar som ingår i överföringen och de fordringar som fanns hos det företag som överförde fordringarna vid utgången av skatteåret.

På samma gång föreslås att paragrafen för tydlighetens skull preciseras med ett stadgande, enligt vilket beloppet av de kreditförlustreserveringar som den depositionsbank eller det kreditinstitut som fusioneras överfört till reservfonden begränsas det högsta beloppet av kreditförlustreserveringarna i den övertagande bankens eller det övertagande kreditinstitutets beskattning.

2. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft vid ingången av

1992. Lagen tillämpas första gången då beskattningen för 1992 verkställs. För att depositionsbankerna inte i beskattningen skall behandlas på olika sätt i förhållande till varandra skall även de överföringar av fordringsstocken som genomförts under 1991 beaktas på det sätt som avses i 46 § 3 mom. såsom begränsande det högsta beloppet av kreditförlustreserveringen fr.o.m. skatteåret 1992. Beloppet av den begränsning som överförs räknas härvid genom en jämförelse av beloppet av de fordringar som överförs med de fordringar som ligger till grund för kreditförlustreserveringen i bokslutet för 1991.

Övergångsstadgandet, enligt vilket den del av kreditförlustreserveringarna som överförs till kreditinstitutets reservfond inte räknas som skattepliktig inkomst, tillämpas då beskattningen för skatteåret 1991 verkställs. Det högsta beloppet av den skattefria överföringen bestäms sålunda, att det högsta beloppet för kreditförlustreserveringen först uträknas under

skatteåret 1991, och av detta belopp kan högst 90 % överföras till reservfonden.

3. Lagstiftningsordning

De ändringar som föreslås i propositionen har huvudsakligen en mildrande inverkan på beskattningen. Eftersom det förslag som gäller fastställandet av anskaffningsutgifter för de aktier som ansluts till värdeandelssystemet liksom även den begränsning för varje koncern som gäller depositionsbankernas kreditförlustreserveringsöverföringar dock i vissa fall kan leda till skattepåföljder som är strängare än gällande reglering, skall lagförslaget behandlas i den lagstiftningsordning som anges i 68 § riksdagsordningen och som gäller skatt som uppbärs under längre tid än ett år.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av 14 och 16 §§ lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut ändras 46 § lagen den 24 juni 1968 om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/68), sådan den lyder ändrad genom lagar av den 14 juli 1989 och den 28 december 1990 (661/89 och 1281/90), samt fogas till 14 § ett nytt 3 mom. som följer:

14 §

Vid fastställandet av anskaffningsutgiften för värdeandelar anses värdeandelarna vara överlåtna i den ordning som de har anskaffats.

46 §

En skattskyldig, med undantag för depositionsbanker samt kreditinstitut, försäkrings- och pensionsanstalter, får dra av en under skatteåret gjord kreditförlustreservering, om summan av kreditförlustreserveringarna inte överstiger 2 procent av summan av affärsfordringarna eller den sannolika större risk för kreditförluster som den skattskyldige visar.

En depositionsbank samt ett kreditinstitut, en försäkrings- och en pensionsanstalt får dra av en under skatteåret gjord kreditförlustreservering på högst 0,6 procent av summan av

institutets eller anstaltens fordringar vid skatteårets utgång. Institutets eller anstaltens under skatteåret eller tidigare gjorda, oupplösta kreditförlustreserveringar får dock inte sammanlagt överstiga 5 procent av summan av institutets eller anstaltens fordringar vid skatteårets utgång. Om en depositionsbank, som med stöd av affärsbankslagen (1269/90), sparbankslagen (1270/90) eller andelsbankslagen (1271/90), eller om ett kreditinstitut, som med stöd av lagen om finansieringsverksamhet (/91) har överfört sina kreditförlustreserveringar till en reservfond, får det sammanlagda beloppet av de oupplösta kreditförlustreserveringar som banken eller kreditinstitutet gjort under skatteåret eller tidigare inte överstiga det högsta beloppet av ovan angivna kreditförlustreserveringar minskat med överföringen till reservfonden.

Om en depositionsbank eller ett kreditinsti-

tut, som på det sätt som anges i 2 mom. har överfört sina kreditförlustreserveringar till reservfonden, under skatteåret har överfört summan av de fordringar som ligger som grund för kreditförlustreserveringen till en annan depositionsbank eller ett annat kreditinstitut som hör till samma koncern till ett belopp som motsvarar åtminstone summan av de fordringar som den depositionsbank eller det kreditinstitut som gjort överföringen uppvisade i det bokslut som följer efter överföringen, beaktas detta belopp av reservfundsöverföringen i nämnda depositionsbankers eller kreditinstituts beskattning vid uträkningen av det högsta beloppet av kreditförlustreserveringen i förhållande till överförda fordringar och sådana fordringar som ligger till grund för kreditförlustreserveringen i det följande bokslutet för den depositionsbank eller det kreditinstitut som överfört fordringarna. När depositionsbanker och kreditinstitut fusioneras beaktas beloppet av de kreditförlustreserveringar som den överlåtande depositionsbanken eller det överlåtande kreditinstitutet överfört till reservfonden såsom begränsande det högsta beloppet av kreditförlustreserveringarna i den övertagande depositionsbankens eller det övertagande kreditinstitutets beskattning på samma sätt som det hade beaktats vid beskattningen av den depositionsbank eller det kreditinstitut som fusioneras.

På en försäkringsanstalts försäkringspremiefordringar tillämpas stadgandena i 1 mom. En garantianstalt vars enda syfte är att ge depositionsbanker samt kreditinstitut samt försäkrings- och pensionsanstalter garantiförbindelser

till säkerhet för krediter som deras kunder har givits för sin affärsverksamhet får, utöver det avdrag som enligt 1 mom. beviljas för affärsfordringar, från det sammanlagda beloppet av sitt garantiansvar vid skatteårets utgång dra av en kreditförlustreservering som beräknas på det sätt som nämns i 2 mom.

Om det sammanlagda beloppet av kreditförlustreserveringarna eller det sammanlagda beloppet av dem och av överföringen av dem till reservfonden överstiger det högsta beloppet av de avdragbara kreditförlustreserveringar som avses i denna paragraf, skall den del som överstiger det högsta beloppet av kreditförlustreserveringarna beaktas såsom intäkt under det skatteår under vilket det högsta beloppet har överskridits.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 1992. Om den i 46 § 3 mom. avsedda överföringen av fordringar till en annan depositionsbank inom samma koncern har gjorts innan denna lag träder i kraft, beaktas överföringen i deras beskattning från och med skatteåret 1992.

De kreditförlustreserveringar som har överförts till reservfonden med stöd av lagen om finansieringsverksamhet beaktas inte som skattepliktig inkomst vid beskattningen för 1991 till den del överföringens belopp inte överstiger 90 procent av det högsta beloppet av kreditförlustreserveringarna som är avdragbara i beskattningen för nämnda år.

Helsingfors den 5 december 1991

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Finansminister *Iiro Viinanen*

Lag

om ändring av 14 och 16 §§ lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 46 § lagen den 24 juni 1968 om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/68),
sådan den lyder ändrad genom lagar av den 14 juli 1989 och den 28 december 1990 (661/89 och
1281/90), samt
fogas till 14 § ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

14 §

Vid fastställandet av anskaffningsutgiften för värdeandelar anses värdeandelarna vara överlåtna i den ordning som de har anskaffats.

46 §

En skattskyldig, med undantag för penninginrättningar samt försäkrings- och pensionsanstalter, får dra av en under skatteåret gjord kreditförlustreservering, om summan av kreditförlustreserveringarna inte överstiger 2 procent av summan av affärsfordringarna eller den sannolika större risk för kreditförluster som den skattskyldige visar.

En penninginrättning samt en försäkrings- och en pensionsanstalt får dra av en under skatteåret gjord kreditförlustreservering på högst 0,6 procent av summan av inrättningens eller anstaltens fordringar vid skatteårets utgång, dock så att inrättningens eller anstaltens under skatteåret eller tidigare gjorda, ouplösta kreditförlustreserveringar inte sammanlagt får överstiga 5 procent av summan av inrättningens eller anstaltens fordringar vid skatteårets utgång. Om en penninginrättning med stöd av affärsbankslagen (1269/90), sparbankslagen (1270/90) eller andelsbankslagen (1271/90) har överfört kreditförlustreserveringar till reservfonden, får de under under skatteåret eller tidigare gjorda ouplösta kreditförlustreserveringarna inte sammanlagt överstiga kreditförlustreserveringarnas ovan angivna högsta belopp, minskat med överföringen till reservfonden. På en försäkringsanstalts försäkringspremiefordringar skall 1 mom. tillämpas. *En garantianstalt vars enda syfte är att ge penningin-*

46 §

En skattskyldig, med undantag för *depositionsbanker samt kreditinstitut*, försäkrings- och pensionsanstalter, får dra av en under skatteåret gjord kreditförlustreservering, om summan av kreditförlustreserveringarna inte överstiger 2 procent av summan av affärsfordringarna eller den sannolika större risk för kreditförluster som den skattskyldige visar.

En depositionsbank samt ett kreditinstitut, en försäkrings- och en pensionsanstalt får dra av en under skatteåret gjord kreditförlustreservering på högst 0,6 procent av summan av institutets eller anstaltens fordringar vid skatteårets utgång. Institutets eller anstaltens under skatteåret eller tidigare gjorda, ouplösta kreditförlustreserveringar får dock inte sammanlagt överstiga 5 procent av summan av institutets eller anstaltens fordringar vid skatteårets utgång. Om *en depositionsbank*, som med stöd av affärsbankslagen (1269/90), sparbankslagen (1270/90) eller andelsbankslagen (1271/90), *eller om ett kreditinstitut*, som med stöd av lagen om finansieringsverksamhet (/91) har överfört sina kreditförlustreserveringar till en reservfond, får det sammanlagda beloppet av de ouplösta kreditförlustreserveringar som banken eller kreditinstitutet gjort under skatteåret eller tidigare inte överstiga det högsta beloppet av ovan angivna kreditförlustreserveringar minskat med överföringen till reservfonden.

Gällande lydelse

rättningar samt försäkrings- och pensionsanstalter garantiförbindelser till säkerhet för krediter som deras kunder har givits för sin affärsverksamhet får, utöver det avdrag som enligt 1 mom. beviljas för affärsfordringar, från det sammanlagda beloppet av sitt garantiansvar vid skatteårets utgång dra av en kreditförlustreservering som beräknas så som detta moment anger.

Den del av kreditförlustreserveringarna som överstiger det högsta beloppet av de avdragbara kreditförlustreserveringarna som avses i denna paragraf skall beaktas som intäkt under det skatteår under vilket det högsta beloppet har överskridits.

Föreslagen lydelse

Om en depositionsbank eller ett kreditinstitut, som på det sätt som anges i 2 mom. har överfört sina kreditförlustreserveringar till reservfonden, under skatteåret har överfört summan av de fordringar som ligger som grund för kreditförlustreserveringen till en annan depositionsbank eller ett annat kreditinstitut som hör till samma koncern till ett belopp som motsvarar åtminstone summan av de fordringar som den depositionsbank eller det kreditinstitut som gjort överföringen uppvisade i det bokslut som följer efter överföringen, beaktas detta belopp av reservfundsöverföringen i nämnda depositionsbankens eller kreditinstituts beskattning vid uträkningen av det högsta beloppet av kreditförlustreserveringen i förhållande till överförda fordringar och sådana fordringar som ligger till grund för kreditförlustreserveringen i det följande bokslutet för den depositionsbank eller det kreditinstitut som överfört fordringarna. När depositionsbanker och kreditinstitut fusioneras beaktas beloppet av de kreditförlustreserveringar som den överlåtande depositionsbanken eller det överlåtande kreditinstitutet överfört till reservfonden såsom begränsande det högsta beloppet av kreditförlustreserveringarna i den övertagande depositionsbankens eller det övertagande kreditinstitutets beskattning på samma sätt som det hade beaktats vid beskattningen av den depositionsbank eller det kreditinstitut som fusioneras.

På en försäkringsanstalts försäkringspremiefordringar tillämpas stadgandena i 1 mom. En garantianstalt vars enda syfte är att ge depositionsbanker samt kreditinstitut samt försäkrings- och pensionsanstalter garantiförbindelser till säkerhet för krediter som deras kunder har givits för sin affärsverksamhet får, utöver det avdrag som enligt 1 mom. beviljas för affärsfordringar, från det sammanlagda beloppet av sitt garantiansvar vid skatteårets utgång dra av en kreditförlustreservering som beräknas på det sätt som nämns i 2 mom.

Om det sammanlagda beloppet av kreditför-

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

lustreserveringarna eller det sammanlagda beloppet av dem och av överföringen av dem till reservfonden överstiger det högsta beloppet av de avdragbara kreditförlustreserveringar som avses i denna paragraf, skall den del som överstiger det högsta beloppet av kreditförlustreserveringarna beaktas såsom intäkt under det skatteår under vilket det högsta beloppet har överskridits.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 1992. Om den i 46 § 3 mom. avsedda överföringen av fordringar till en annan depositionsbank inom samma koncern har gjorts innan denna lag träder i kraft, beaktas överföringen i deras beskattning från och med skatteåret 1992.

De kreditförlustreserveringar som har överförts till reservfonden med stöd av lagen om finansieringsverksamhet beaktas inte som skattepliktig inkomst vid beskattningen för 1991 till den del överföringens belopp inte överstiger 90 procent av det högsta beloppet av kreditförlustreserveringarna som är avdragbara beskattningen för nämnda år.
